

**Belgisch Instituut voor postdiensten en
telecommunicatie**

**REACTIE VAN HET BIPT OP HET ADVIES VAN DE RAAD VOOR DE
MEDEDINGING VAN 7 APRIL 2007 OVER HET ONTWERPBESLUIT VAN
DE RAAD VAN HET BIPT TOT VASTSTELLING VAN RICHTSNOEREN
MET BETREKKING TOT DE BEOORDELING VAN PRICE SQUEEZE**

BIPT - Astrotoren - Sterrenkundelaan 14, bus 21 - 1210 Brussel

Tel. 02 226 88 88

Fax: 02 226 88 77

<http://www.bipt.be>

Inhoudsopgave

0. Voorwoord	3
1. Inleiding	3
2. Toepasselijkheid van de adviesprocedure waarin artikel 55 van de wet betreffende de elektronische communicatie voorziet	3
3. Verplichtingen voor de operatoren die aangeduid zijn als operatoren met een sterke machtspositie op een gegeven retailmarkt (artikel 64 van de wet betreffende de elektronische communicatie): respectieve bevoegdheden van het BIPT en van de Raad voor de Mededinging	6
4. Advies van de Raad voor de Mededinging over het ontwerp van richtsnoeren	6

0. Voorwoord

Het BIPT wenst de Raad voor de Mededinging te danken voor zijn advies van 7 april 2007 over het ontwerpbesluit van de Raad van het BIPT tot vaststelling van richtsnoeren met betrekking tot de beoordeling van pricesqueeze.

Het BIPT acht het in het kader van de goede samenwerking tussen de Belgische reguleringsautoriteit en de Belgische mededingingsautoriteit gepast om zijn uitvoerige commentaar voor te stellen op dat advies van de Raad voor de Mededinging.

Het BIPT zal in deze reactie een antwoord proberen te geven op de elementen die de Raad voor de Mededinging heeft geopperd. De motivering in dit document moet echter samen worden gelezen met de elementen die in zijn ontwerpbesluit opgenomen zijn.

Deze nota volgt dezelfde structuur als het advies van de Raad voor de Mededinging.

1. Inleiding

Dit hoofdstuk behoeft geen commentaar.

2. Toepasselijkheid van de adviesprocedure waarin artikel 55 van de wet betreffende de elektronische communicatie voorziet

Het BIPT neemt kennis van het feit dat de Raad voor de Mededinging van oordeel is dat het meegedeelde ontwerpbesluit geen ontwerpbesluit is om een of meer verplichtingen op te leggen aan een operator die aangeduid is als een operator met een sterke machtspositie op een gegeven retailmarkt, in de zin van artikel 64, § 1, eerste lid, van de wet betreffende de elektronische communicatie en van oordeel is dat het verzoek om advies van het BIPT van 8 maart 2007 geenszins berust op artikel 55, § 5, van de wet van 13 juni 2005 (de punten 4 en 5 van het advies van de Raad voor de Mededinging). Het BIPT vraagt zich af in welke mate die interpretatie verzoenbaar is met het standpunt van de Europese Commissie in voetnoot 10 van haar advies van 9 juni 2006 (Advies van de Europese Commissie betreffende de markten 1 en 2 (de zaken BE/2006/0400 en BE/2006/0401), volgens hetwelk het BIPT verplicht is kennisgeving te doen van de methode voor de evaluatie van de toepassing van afbraakprijzen en pricesqueeze overeenkomstig artikel 7 van de Kaderrichtlijn¹. Artikel 7.3 van de Kaderrichtlijn doelt immers op "maatregelen" die onder andere onder artikel 16 van de Universeledienstrichtlijn vallen, dat op zijn beurt de mogelijkheid biedt om de verplichtingen op te leggen waarvan sprake in artikel 17.2 van de Universeledienstrichtlijn. De verplichtingen in de zin van artikel 64, § 1, eerste lid, van de wet betreffende de elektronische communicatie zijn een omzetting van de verplichtingen bedoeld in artikel 17.2 van de Universeledienstrichtlijn. Omwille van de rechtszekerheid zal het Instituut hierna op het advies van de Raad voor de Mededinging reageren alsof het een bindend advies was op basis van artikel 55, § 5 van de wet.

Uit de lezing van het advies van de Raad voor de Mededinging van 7 april 2007 in dit dossier, van het advies van de Raad voor de Mededinging van 15 juni 2006 over het ontwerpbesluit van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT) betreffende de markten 3, 4, 5, 6, 8, 9 en 10, de zogenaamde markten voor "vaste telefonie", geselecteerd in de aanbeveling van de Europese Commissie van 11 februari 2003 en van de vragen die op 3 april 2007 aan het BIPT zijn overgezonden en naar aanleiding van de gedachtewisselingen tijdens de vergadering van 4 april 2007, begrijpt het BIPT dat de Raad voor de Mededinging artikel 55, § 5 als volgt interpreteert: telkens wanneer het BIPT van oordeel is dat het een besluit moet nemen waarbij de verbodsbepalingen worden toegepast die worden opgelegd krachtens artikel 64, § 1 (met name om de aan- of afwezigheid van pricesqueeze vast te stellen), moet het

¹ Voetnoot 10, blz. 4: 'L'IBPT développera les méthodologies pour évaluer l'application des prix d'éviction et de ciseau tarifaire. Ces méthodologies feront l'objet d'une consultation ultérieure et devront être notifiées conformément à l'article 7 de la directive « cadre ».

zijn ontwerpbesluit voorleggen aan de Raad voor de Mededinging, die 30 dagen tijd heeft om het ontwerpbesluit goed of af te keuren².

Die interpretatie komt niet overeen met die van het BIPT. Het Instituut baseert zich op de volgende argumenten:

- De Raad voor de Mededinging blijft de noties van bindend advies (uitdrukking gebruikt in de wet) en die van "medebeslissing" of "vetorecht" verwarren (uitdrukkingen die de Raad voor de Mededinging gebruikt in zijn vragen van 3 april 2007, tijdens de vergadering van 4 april 2007 of in overeenstemming met de inhoud van zijn advies van 15 juni 2006). Wij moeten het eens zijn over het begrip "bindend" advies. Een bindend advies is geen eensluidend advies. Een bindend advies betekent dat de overheid die het ontvangt, daarmee rekening moet houden. Eventueel moet zij in geval van kritische opmerkingen die in aanmerking nemen, door bijvoorbeeld de redenen op te geven waarom zij van dat advies afwijkt. Een eensluidend advies betekent dat de overheid die raadpleegt, haar beslissing maar mag aannemen als de geraadpleegde overheid ermee instemt. De interpretatie die de Raad voor de Mededinging aan artikel 55, § 5 geeft, gaat verder dan het begrip van bindend advies.
- De uitgebreide interpretatie van de Raad voor de Mededinging zou zijn adviesbevoegdheid (zelfs bindend advies) omvormen tot een administratieve voogdij die overeenigbaar is met de wettelijke bepalingen die de opdrachten van het BIPT (de artikelen 5 tot 8 van de wet van 13 juni 2005) en de bevoegdheden van het BIPT (artikel 14 van de wet van 17 januari 2003) regelen.
- De interpretatie van de Raad voor de Mededinging berust op een verwarring tussen de benadering ex ante en de benadering ex post. In verband daarmee verwijst het BIPT naar zijn reactie op het advies van de Raad voor de Mededinging over het ontwerp "vaste telefonie" blz. 6-7:
 - « Als de interpretatie van de Raad voor de Mededinging in aanmerking zou moeten worden genomen, zouden de correctie maatregelen op retailniveau maar ex post kunnen worden opgelegd, terwijl de wet en de Universeledienstrichtlijn bepalen dat die ex ante kunnen worden opgelegd. Het BIPT is van oordeel dat indien de wet als formulering "niet zouden leiden tot" gebruikt in plaats van de tegenwoordige tijd "niet leiden tot", overeenkomstig de Europese richtlijn, dat is omdat het niet nodig is te wachten om te moeten vaststellen dat de maatregelen die op de wholesale-markt zijn opgelegd,

² Cfr. Punt 20, blz. 9: De Raad is van oordeel dat artikel 64 Wet Elektronische Communicatie volgende draagwijdte heeft (zie ook reeds randnummer 86 van het advies van 25 maart 2006 betreffende de toegangsmarkten).

Indien het BIPT in de toekomst zou beslissen om één of meerdere van de verplichtingen die kunnen worden opgelegd aan operatoren met aanmerkelijke marktmacht op een eindgebruikersmarkt, vermeld in artikel 64, § 1, tweede lid Wet Elektronische Communicatie, effectief op te leggen, dan dient die beslissing, overeenkomstig artikel 55, § 5 Wet Elektronische Communicatie, in ontwerp aan de Raad te worden voorgelegd, die binnen 30 kalenderdagen een bindend advies uitbrengt met betrekking tot de vraag of de beslissing van het BIPT in overeenstemming is met de door het mededingingsrecht beoogde doelstellingen. Concreet verloopt die beslissingsprocedure als volgt.

Het BIPT zou vaststellen dat de operator met aanmerkelijke marktmacht op de eindgebruikersmarkt voor nationale oproepen van op een vast toestel voor particuliere gebruikers zich schuldig zou maken aan één van de inbreuken (toepassing van abnormaal hoge prijs, belemmering van toegang tot de markt, toepassing van een afbraakprijs die de mededinging beperkt, toepassing van ongegronde voorkeur voor bepaalde eindgebruikers, onredelijke bundeling van diensten).

Het BIPT treft een ontwerpbeslissing waarbij die concrete inbreuk verboden wordt. Die ontwerpbeslissing wordt voorgelegd aan de Raad. Adviseert de Raad dat de ontwerpbeslissing in overeenstemming is met het mededingingsrecht, dan keurt hij de beslissing goed, en mag het BIPT het verbod opleggen. Is het advies van de Raad negatief, dan kan het verbod niet opgelegd worden, althans niet in de door de Raad afgekeurde vorm.

niet voldoen om verplichtingen op de retailmarkt op te leggen. Volgens het Instituut baseert de Raad voor de Mededinging zijn analyse dus op een foutieve lezing van dat artikel."

De correctiemaatregelen op retailniveau hebben al het voorwerp uitgemaakt van een besluit (besluiten van het BIPT van 19 juni 2006, 11 augustus 2006 en 17 januari 2007) en het is de taak van het BIPT om die uit te voeren en in voorkomend geval de niet-naleving ervan te bestraffen.

- De Raad voor de Mededinging let erop zijn volledige vrijheid te behouden op methodologisch gebied (d.w.z. dat hij niet wenst te worden gebonden door de methodologische keuzes die door het BIPT worden gemaakt). Het BIPT erkent en eerbiedigt die vrijheid. Indien de Raad voor de Mededinging zou ingrijpen in de vorm van een bindend advies telkens wanneer een uitvoeringsmaatregel nodig is, hoe zou hij dan nog kunnen beweren niet gebonden te zijn door de methodologische keuzes van het BIPT?
- Ter herinnering: in zijn nota van 9 april 2006 had professor D. Geradin reeds de volgende analyse gemaakt naar aanleiding van het advies van de Raad voor de Mededinging over het ontwerpbesluit inzake toegang (de tekst is door het BIPT in het vet gezet):

« Ce faisant, nous constatons en outre que le Conseil de la Concurrence se réserve le droit d'émettre un nouvel avis. En requérant à l'IBPT de lui soumettre une décision modifiée tout en se réservant le droit d'émettre un nouvel avis à une date ultérieure, **le Conseil de la Concurrence impose à l'IBPT une obligation non prévue par le cadre réglementaire** qui suspendrait ou étendrait la période de trente jours dont il dispose pour se prononcer. Or **nous ne trouvons aucun élément indiquant que pareille extension ait été prévue dans la loi.**

Précisons encore qu'une telle interprétation extensive serait contraire à l'objectif de la loi et des directives européennes: en imposant un délais spécifique à l'émission de cet avis, le législateur a voulu que l'exercice d'analyse de marché et d'imposition des remèdes soit exécuté dans des limites temporelles raisonnables eu égard aux obligations incombant à la Belgique dans le cadre de l'objectif d'uniformisation de la réglementation que poursuivent les directives européennes dans le secteur des télécommunications. L'exigence que pose le Conseil de la Concurrence aggraverait le retard de la Belgique dans l'exercice qui lui incombe de mener à bien. Ce faisant, il introduirait en outre une incertitude réglementaire tant au niveau national qu'europpéen. »

In verband met de punten 4 en 5 van het advies van de Raad voor de Mededinging bevestigt het BIPT dat het er niet om gaat "in concreto" een onrechtmatig gedrag te bestraffen vanwege een operator die over een sterke machtspositie beschikt. Het gaat er evenmin om te beoordelen of de situatie op de betrokken markten rechtvaardigt dat aan een operator met een machtspositie de verbodsbepalingen van artikel 64, § 1 "ex ante" worden opgelegd. Die beoordeling heeft al plaatsgevonden in het kader van de besluiten van het BIPT van 19 juni 2006, 11 augustus 2006 en 17 januari 2007.

Het ontwerpbesluit dat aan de Raad voor de Mededinging is voorgelegd vormt een aanvulling op die drie besluiten in die zin dat het tot doel heeft de methode te bepalen die moet worden toegepast bij concrete gevallen van gedragingen om te bepalen of ze onrechtmatig zijn (d.w.z. of ze een inbreuk vormen op de verbodsbepalingen van artikel 64, § 1, waarvan het opleggen in het kader van de drie besluiten nodig is geacht).

Door de bepalingen van de wet van 13 juni 2005 restrictief te interpreteren zou men het standpunt kunnen verdedigen dat de richtsnoeren in verband met de beoordeling van pricesqueeze niet aan het advies van de Raad voor de Mededinging moeten worden voorgelegd. Volgens de lezing die het BIPT ervan doet, verplicht artikel 55 (zowel § 4 als § 5) ertoe het advies van de Raad voor de Mededinging pas in te winnen op het ogenblik dat de gepaste maatregelen (verplichting of verbod) worden bepaald, en niet bij de aanneming van specifieke uitvoeringsmaatregelen. Omdat die stap al achter de rug is (zie hierboven) lijkt een nieuw advies van de Raad stricto sensu niet absoluut noodzakelijk.

In de huidige omstandigheden was het BIPT van mening dat een zo restrictieve interpretatie juridische risico's had ingehouden. In het bijzonder wou het BIPT niet het verwijt krijgen dat het slechts een principekwestie aan het bindende advies van de Raad had voorgelegd (is het opportuun te voorzien in

een beroep tegen een pricesqueezetoets?) en dat het vermeed om de methode eraan voor te leggen (de manier waarop de toets werd verricht). Men kan eraan toevoegen dat indien die methode was uitgewerkt op het ogenblik dat de ontwerpbesluiten inzake toegang, vaste telefonie en huurlijnen aan de Raad voor de Mededinging zijn voorgelegd, deze de kans zou hebben gehad om zijn adviesbevoegdheid ook uit te oefenen ten aanzien van de methode.

3. Verplichtingen voor de operatoren die aangeduid zijn als operatoren met een sterke machtspositie op een gegeven retailmarkt (artikel 64 van de wet betreffende de elektronische communicatie): respectieve bevoegdheden van het BIPT en van de Raad voor de Mededinging

I. Beantwoordt de beoordeling van de pricesqueeze aan de hand van een toets, zoals door het BIPT wordt voorgesteld, van de « dupliceerbaarheid » van de aanbiedingen van de SMP-operator door de alternatieve operatoren aan de doelstellingen die door het mededingingsrecht worden beoogd?

Dit hoofdstuk behoeft geen commentaar.

II. Beantwoorden de aanpak die het BIPT voorstelt, en in het bijzonder, de aanpassingen die in de zogenaamde EEO-test ('equally efficient operator test') worden aangebracht aan de doelstellingen die door het mededingingsrecht worden beoogd?

Volgens de Raad voor de Mededinging kan het BIPT maar overwegen om op de retailmarkt een of meer verplichtingen van artikel 64 op te leggen nadat het heeft vastgesteld dat de verplichtingen die zijn opgelegd krachtens de artikelen 58 tot 63 van de wet betreffende de elektronische communicatie het niet mogelijk hebben gemaakt om de doelstellingen te bereiken die vastgesteld zijn in de artikelen 6 tot 8 van de wet van 13 juni 2005.

Het BIPT verwijst naar zijn reacties op de vorige adviezen van de Raad voor de Mededinging, met name wat betreft de conclusies die moeten worden getrokken uit de specifieke bewoording in de wet van 13 juni 2005 en in de Universeledienstrichtlijn.

Volgens het advies van de Raad voor de Mededinging bepaalt artikel 64, § 1, van de wet dat de Raad een bindend advies kan uitbrengen over de vraag of een verplichting op een eindgebruikersmarkt kan worden opgelegd aan een operator die op die markt over een sterke machtspositie beschikt.

Volgens het BIPT klopt die zin op voorwaarde dat duidelijk het onderscheid wordt gemaakt tussen het opleggen van een verplichting ex ante als conclusie van een marktanalyse en de uitvoering van dat besluit (bijv. de verificatie of een verbod wel degelijk wordt nageleefd).

De Raad voor de Mededinging wijst erop dat het ontwerpbesluit van het BIPT niet voorziet in de raadpleging van de Raad voor de Mededinging voordat het verbod wordt opgelegd om in een concreet geval pricesqueeze toe te passen. De Raad voor de Mededinging is van mening dat het BIPT dat verbod aan een operator niet zou mogen opleggen zonder dat besluit te onderwerpen aan het voorafgaande bindende advies van de Raad voor de Mededinging, overeenkomstig artikel 55, § 5, van de wet van 13 juni 2005.

In verband met dat punt verwijst het BIPT naar zijn reactie die geformuleerd is in punt 1.

4. Advies van de Raad voor de Mededinging over het ontwerp van richtsnoeren

In punt 15 van zijn advies heeft de Raad voor de Mededinging het over de interpretatie van de uitdrukking "gelijkwaardige omstandigheden" die wordt gebruikt in artikel 10 (2) van de Toegangsrichtlijn (Richtlijn 2002/19/EG). Zo stelt de Raad voor de Mededinging de vraag naar het bestaan van een gelijkwaardigheid tussen een "end-to-end" verrichting op eenzelfde netwerk en een verrichting waarbij verschillende geïnterconnecteerde netwerken worden ingezet. Geradin en O'Donoghue citerend, geeft de Raad voor de Mededinging aan dat het feit dat een operator gunstiger voorwaarden toepast ten aanzien van zijn poot op een stroomafwaartse markt, eenvoudigweg de voordelen van de verticale integratie kan weerspiegelen.

Volgens het BIPT veronderstelt de duplicatie van een retailaanbieding dat er kan worden geconcurrereerd met de prijs van de verrichtingen van de dominante operator, met name die van de end-to-end verrichtingen. Bovendien merkt het BIPT op dat in de analyse van pricesqueeze het niveau van de (externe) wholesale-prijzen relevant is, en niet dat van de interne kosten. Hoewel het klopt dat de voordelen van de verticale integratie zich kunnen weerspiegelen in de interne kosten van de operator, is een pricesqueeze geenszins uitgesloten in een situatie waarin een product/dienst over de hele lijn winstgevend is, bijvoorbeeld dankzij de voordelen van een verticale integratie. Zo maakt Oftel/Ofcom in het geval *Freeserve* duidelijk het onderscheid tussen margin squeeze en afbraakprijs op een end-to-end basis (het eerste impliceert niet noodzakelijk het tweede).

In punt 16 van zijn advies meldt de Raad voor de Mededinging dat de aanpassingen die het BIPT van plan is aan te brengen in de EEO-test maar gerechtvaardigd zijn in het geval wanneer de SMP-operator voordeliger kosten geniet dan zijn concurrenten wegens de specifieke en niet-repliceerbare voordelen die hij heeft door het historische karakter van zijn netwerk.

Volgens het BIPT verwijst die eis inzake een "specifiek en niet-repiceerbaar" karakter naar geen enkele tekst of geval van rechtspraak.

De Raad voor de Mededinging is van oordeel dat de aanpak die door het BIPT wordt voorgesteld, waarbij afhankelijk van het beschouwde geval diverse methodologieën worden gebruikt bij de toepassing van de pricesqueezetoeets, en in het bijzonder de aanpassingen die in de EEO-test worden aangebracht, niet in strijd zijn met de doelstellingen van het mededingingsrecht omdat de keuze van de methodologie op basis waarvan de pricesqueeze wordt geïdentificeerd, nu eenmaal wordt gemotiveerd door het feit dat de correctiemaatregel aangepast en evenredig moet zijn.

Die voorwaarde wordt uitdrukkelijk vermeld in punt 2 van het ontwerp: « Hoewel het BIPT zichzelf richtsnoeren oplegt omwille van de transparantie en de voorzienbaarheid, moet het toch de bijzondere omstandigheden van elk dossier onderzoeken ». Artikel 5 van de wet van 13 juni 2005 verplicht het BIPT algemeen om "passende" maatregelen te treffen, "op de aard van het vastgestelde probleem gebaseerd" en "in evenredigheid [...] met die doelstellingen".

In punt 18 van zijn advies vermeldt de Raad voor de Mededinging: "De kwestie van rekening te houden met de effecten van de gelaakte praktijk op de concurrentie moet in verband worden gebracht met de kwestie van het niveau waarop de pricesqueezetest wordt toegepast".

Volgens het BIPT is die redenering in theorie correct, maar moet die heel omzichtig in beschouwing worden genomen. Een tariefaanbod (beperkter niveau van analyse dan een relevante markt) kan immers een aanzienlijke weerslag hebben. Denken we bijvoorbeeld aan het geval van Happy Time, dat honderdduizenden klanten overtuigd heeft (d.i. ruimschoots meer dan de scenario's die Belgacom had opgesteld).

Volgens de Raad voor de Mededinging wordt het risico op een fout van type II verhoogd wanneer wordt aangenomen dat elk tariefaanbod – het niveau dat van het Instituut de voorkeur krijgt in punt 38 van zijn ontwerp – of elk aanbod op maat dat door de concurrenten niet kan worden gedupliceerd, een significante vermindering van de daadwerkelijke concurrentie op de stroomafwaartse markt tot gevolg heeft. Hij voegt daaraan toe: "Het risico voor een fout van type II is des te hoger omdat de benadering die door het BIPT wordt gevolgd, geen afbraakprijzen op de stroomafwaarts gelegen markt vereist om het bestaan van pricesqueeze vast te stellen".

Het BIPT wil opnieuw verwijzen naar het analytische kader dat door Oftel/Ofcom gebruikt is voor de zaken *Freeserve* en *Gamma*. Oftel maakt duidelijk het onderscheid tussen margin squeeze en afbraakprijs op een end-to-end basis (het eerste impliceert niet noodzakelijk het tweede). Een situatie van pricesqueeze die stroomafwaarts niet aan afbraakprijzen gekoppeld is, vormt op zich een misbruik. Daarom is het niet juist te stellen dat de aanpak van het BIPT zou leiden tot fouten van type II.

In punt 20 van zijn advies vermeldt de Raad voor de Mededinging: "het principe van de proportionaliteit van het mededingingsrecht [vereist] dat de regulator de pricesqueezetoets, als correctiemaatregel op retailniveau, slechts toepast in de gevallen waarin de gelaakte tariefstructuur van de SMP-operator de concurrentiële werking van de stroomafwaarts gelegen markt kan aantasten". Hij voegt eraan toe: "De keuze van het niveau waarop de test wordt toegepast, moet in zijn motivering de impact van de gelaakte tariefstructuur op de daadwerkelijke mededinging op de stroomafwaarts gelegen markt beoordelen".

Volgens het BIPT pleit de Raad voor de Mededinging hier voor de toepassing van een soort "minimis"-regel: de pricesqueeze zou maar moeten worden bestraft wanneer de weerslag op de markt aanzienlijk is. Het BIPT wenst over dat deel van het advies de volgende opmerkingen te maken:

- Het BIPT gaat uit van het principe dat de wholesale-diensten nodig zijn voor de ontwikkeling van een duurzame concurrerende retailmarkt (dat is immers de betekenis van artikel 12.1 van de Toegangsrichtlijn). Een markt waarop concurrentie heerst, veronderstelt dat verschillende concurrenten elkaar commercieel kunnen bestoken door vergelijkbare producten voor te stellen tegen competitieve prijzen. In een situatie van pricesqueeze is de duplicerbaarheid van de aanbiedingen van de SMP-operator door middel van de wholesale-aanbiedingen, waarvan dat net de bestaansreden is, niet mogelijk en wordt de concurrentie stroomafwaarts noodzakelijkerwijs aangetast. De omvang van die weerslag is niet een fundamentele parameter omdat op een markt die wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van een machtige operator, elke extra vermindering van de concurrentie nu eenmaal ingaat tegen de doelstellingen van het regelgevingskader (zie in het bijzonder artikel 8.2.b van de Kaderrichtlijn).
- In de zaak *Deutsche Telekom* (de punten 179-180) heeft de Europese Commissie geconcludeerd dat het misbruik van de dominante positie voldoende aangetoond was met het bewijs van het bestaan van pricesqueeze. Het ging om een toepassing van het mededingingsrecht, dus om een interventie ex post. Zou een NRI die ex ante ingrijpt, van zijn kant behalve de realiteit van de pricesqueeze te bewijzen ook de impact op de markt moeten bewijzen?
- Hoe moet in voorkomend geval een onderscheid worden gemaakt tussen toegelaten en niet-toegelaten pricesqueeze? Vanaf welke omvang moet de pricesqueeze worden bestraft?
- Hoe moet de weerslag van een gedrag ex ante worden onderzocht? Moet er een prospectieve analyse worden verricht? Wat als de vooruitzichten niet uitkomen en de gevolgen van het betreffende gedrag ernstiger zijn dan wat men had verwacht? Als een NRI afwacht om een weerslag vast te stellen, waarin onderscheidt die zich dan nog van de mededingingsautoriteiten?

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Deneff
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad